

“ คำชี้แจงเรื่องหลักการปริวรรตอักษรธัมม์ล้านนาเป็นอักษรไทยที่ใช้ในปักขทิน ฉบับ จุลศักราช ๑๓๓๐ ปีเปิกใจ ”

เนื่องจากคณะผู้จัดทำปักขทินฉบับนี้ได้ยึดหลักการปริวรรตถ่ายถอดอักษรธัมม์ล้านนา (ตัวเมือง) มาเป็นอักษรไทยตามแนวนิรุกติศาสตร์ซึ่งตรงกับแบบของพจนานุกรมล้านนา-ไทย ฉบับแม่ฟ้าหลวง ที่จัดทำโดย ศ.ดร.อุดม รุ่งเรืองศรี เป็นหลัก โดยมีการดัดแปลงบุรณะรูปศัพท์บางคำให้ง่ายต่อการสื่อสารต่อสาธารณชน คณะผู้จัดทำขอยืนยันว่าหลักการปริวรรตอักษรธัมม์มีดังกล่าวนี้รักษาองค์ความรู้และวัฒนธรรมของคัมภีร์เมืองล้านนาได้ดีที่สุด ซึ่งหลักการปริวรรตฯ นี้ เน้นความถูกต้องของการถ่ายถอดตัวอักษรระหว่างตัวเมืองไปเป็นอักษรไทยโดยให้ผู้อ่านสามารถออกเสียงได้ตามความเคยชินของคนในท้องถิ่นต่างๆ เหมือนกับอ่านจากอักษรธัมม์ล้านนาโดยตรงมากกว่า เน้นความใกล้เคียงของการออกเสียง เช่น “ ค ” ปริวรรตเป็น “ ค ” ไม่ปริวรรตเป็น “ ก ” ดังนั้น ต้น ด้วยเหตุผลดังกล่าวมานี้จึงกำหนดให้ **ปฏฐิติ** เป็น ปักขทิน (อ่านว่า ปัก-ชะ-ติน)

ตัวเมือง	ปริวรรต	ปรับเป็น	อ่านว่า	ตัวเมือง	ปริวรรต	ปรับเป็น	อ่านว่า
แก้ว	แก้ว	-	แก้ว-ทอง	อว	ราช	-	ราช-ใจ
อว	รองพื้น, พื้นคอก	-	รอง-พื้น, พื้น-คอก	อว	ราช	-	ราช-อี
อว	พื้นคอก	-	พื้น-คอก	อว	ราช	-	ราช-ลี
อว	สุทัก	-	สุ-ปัก	อว	ราช	-	ราช-สะ-ง่า
อว - อว	รับได้, รับคอก	-	ลับ-ได้, ลับ-คอก	อว	ราช	-	ราช-สัน
อว	ข่าได้	-	ข่า-ได้	อว	ราช	-	ราช-เส็ด
อว	ท้ายฟ้า	-	ท้าย-ฟ้า	อว	เมือง	-	เมือง-เล้า
อว	ขี้เพียง	-	ขี้-เพียง	อว	เมือง	-	เมือง-โก้
อว	นันทาคติ	นันทาคติ	นันท-าคติ	อว	กัศ	-	กัศ-เล้า
อว	ภัทร คติ	ภัทราคติ	ภัท-ระ-ภา-คติ	อว	กัศ	-	กัศ-โก้
อว	เรขยาคติ	เรขยาคติ	โจ-ญา-คติ	อว	วัง	-	วัง-เป้า
อว	ลิตตาคติ	ลิตตาคติ	ลิต-คำ-คติ	อว	วัง	-	วัง-หม้า
อว	ปณณาคติ	ปณณาคติ	ปณ-นา-คติ	อว	วัง	-	วัง-ไล่
อว	สังกรณค	สังขานค	สัง-ขาน	อว	วัง	-	วัง-เม็ค
อว	สกราช	-	สะ-ชาด	อว	วัง	-	วัง-เล้า
อว	คัม	-	คัม-เล้า	อว	วัง	-	วัง-โก้
อว	คัม	-	คัม-โก้	อว	ท่า	-	ท่า-โก้
อว	เพ็ง	-	เป็ง	อว	ฟ้า	-	ฟ้า-ติ-แสง